

[Henry Christensen.]

sterens udtalelser affødte, da de blev kendt, må utvivlsomt også bære et ansvar for, at obligationskurserne yderligere faldt og huslejen dermed blev endnu en tak højere.

Inflationskræfterne i vort samfund er mere end rigeligt stærke. Det er den danske regerings og folketingets opgave at bekæmpe disse kræfter. Som ministeren formede sine udtalelser i Ingeniør- og Bygningsvæsen, forsømte han en god lejlighed til tilstrækkelig håndfast og målbevidst at vise sin og regeringens politiske vilje hertil.

Jeg har derfor gerne villet give ministeren lejlighed til her i folketinget at fjerne det uheldige indtryk, hans udtalelser alt for mange steder har vakt.

Økonomiministeren (Henry Grünbaum):

Det spørgsmål, der er stillet af det ærede medlem hr. Henry Christensen, kunne jeg for så vidt afvise at svare på alene med henvisning til spørgsmålets formulering. Jeg har nemlig ikke til bladet Ingeniør- og Bygningsvæsen udtalt mig for nødvendigheden af fortsat inflation og høj rente. Jeg takker alligevel det ærede medlem for den anledning, der gives mig til her at sige noget om problemet fuld beskæftigelse og prisudvikling samt om renten.

Først vil jeg gerne understrege, at fuld beskæftigelse ikke kan opnås, uden at der føres en bevidst økonomisk politik. Denne erkendelse er vigtig, den medfører forpligtelser for både regering og folketing. Er der generel ledighed i samfundet, må efterspørgslen stimuleres. Den samlede efterspørgsel til forbrug og investering må holdes på et så højt niveau, at vi opnår den ønskede beskæftigelse. Det er altså den samlede efterspørgsel, der er det afgørende. Det er den, der er nødvendig, hvis man vil opnå fuld beskæftigelse, ikke en stigning i priserne. En vis prisstigning kan ganske vist også virke stimulerende på investeringerne og dermed på beskæftigelsen, hvorfor en del økonomer går ind for en begrænset inflation. Men for mit eget vedkommende går jeg ikke ind for dette.

Noget andet er, at den efterspørgsel, der er nødvendig, kan indebære tendens til prisstigning. Erfaringen har hidtil været den, at en vis prisstigning er fulgt med den politik for fuld beskæftigelse, der har været

ført i en række lande. Men denne følge — det vil jeg gerne understrege — er noget beklageligt, et uønsket onde, som vi må begrænse og bekæmpe så meget som overhovedet muligt uden at dumpe i den modsatte grøft, deflation med arbejdsløshed, og det er da også det, jeg har ønsket at give udtryk for i det pågældende interview.

Vi må vel under fuld beskæftigelse regne med en vis prisstigning, men den må begrænses til det mindst mulige, og især må man passe på, at vort pris- og omkostningsniveau ikke bliver for højt i forhold til udlandets, hvis vi vil have en høj beskæftigelse. De fleste i dette høje ting vil sikkert være helt enige med mig i disse synspunkter.

Det tjener ikke noget fornuftigt formål at benægte, at der i relationen fuld beskæftigelse og prisudvikling er et problem, og det er jo netop erkendelsen heraf, der har ført til, at man i de seneste år så stærkt har diskuteret spørgsmålet om nye veje i den økonomiske politik. Jeg tænker her på hele spørgsmålet om indkomstpoltikken og den økonomiske samordning. Økonomisk samordning er nødvendig, og her har alle parter et ansvar, naturligvis også organisationerne på arbejdsmarkedet. Men vil man have lønmodtagerne og deres organisationer med i en sådan samordning, må man holde op med ensidigt at vende sig mod lønningerne.

Disse betragtninger er af generel karakter.

Jeg vil gerne tilføje, at særlig for et lille land som Danmark med en stor udenrigshandel gælder det imidlertid, at vi med faste valutakurser — og faste valutakurser ønsker jo de fleste at opretholde, jeg tror også det ærede medlem hr. Henry Christensen — ikke kan undgå en vis prisstigning via eksport- og importpriser. Også dette forhold må med i billedet, hvis man vil drøfte spørgsmålet på realistisk grundlag, og jeg noterede da også med tilfredshed, at det ærede medlem havde dette med i sit indlæg.

Om renten har jeg naturligvis ikke sagt, at vi fremover må indstille os på det nuværende høje renteniveau, men kun dette, at vi nok må regne med, at renten som følge af den stærke investeringsudvikling, vi er inde i på mange områder, vil ligge noget højere end de 4-5 pct., som vi før regnede som normalt, og jeg vil gerne benytte den